



ΕΤΟΣ 53ον

6 Νοεμβρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (2736)

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

*«Ἔτερον δέ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον,
εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόν τοῦ Κυρίου»*

Στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ Παῦλος μνημονεύει τὸν Ἰάκωβο τὸν ἀδελφό τοῦ Κυρίου. Ἐντυπωσιακὴ ἡ ἐπεξήγηση· ἦταν ἀδελφός τοῦ Κυρίου. Ὁ Ἀπόστολος στήν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή λέγει πῶς γιὰ μᾶς δέν υπάρχουν πολλοὶ θεοὶ καὶ κύριοι, ἀλλ᾽ ἓνας Θεός κι ἓνας Κύριος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός· «εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ» (Κεφ. 8, 6). Ὅλοι ἔχουμε δημιουργηθεῖ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ἦλθε ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς δημιούργησε ἀπὸ τὸ μηδέν, γι' αὐτὸ καὶ εἶναι καὶ ὁ Κύριός μας. Ἐπίσης μὲ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασή του ἐπανάφερε τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπ' τὴν πλάνη στήν ἀλήθεια, γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ὁ Κύριός μας. «Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν» (Ἰω. 1, 3). Μὲ τὴ λέξη Κύριος ἀναγνωρίζουμε στό Χριστὸ τὴν κυριαρχία πού ἔχει ἐπάνω μας. Ὁ ἀπόστολος πάλι θά πεῖ· «Οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριος Ἰησοῦς, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ» (Α' Κορ. 12, 3). Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος μᾶς δίνει τὴ σύνεση καὶ τὴ γνώση νά προσκυνήσουμε τὸ Χριστὸ καὶ νά τὸν ἐπικαλεσθοῦμε ὡς Κύριο καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μας. «Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα» (Ἐφ. 4, 5). Ἔχουμε τὴ μία πίστη καὶ τὸ ἓνα βάπτισμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ κυριαρχία τοῦ Κυρίου μας

Γιὰ νά δοῦμε πού ἐκδηλώνεται ἡ κυριότητα τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω μας. Ἔς ἀναφέρουμε μερικές περιπτώσεις. Ἡ σωτηρία μας καὶ ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἐξαρτᾶται ἀπ' τὸ Χριστό. Εἶδατε τί εἶπε στὸν Πέτρο· «δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 16, 19). Ἡ κρίση τῶν ἀνθρώπων κι ἡ ἀπόδοση καὶ ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης ἀνήκει στό Χριστό. Ὁ Παῦλος στό τέλος τῆς ζωῆς του ἔηλιξε νά πάρει



Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. α΄ 11-19)

Τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθη, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα ἰστορήσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

τὸ στέφανο τῆς δικαιοσύνης, δηλ. τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὁ δίκαιος κριτής (Β΄ Τιμ. 4, 8). Μέσα στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἴλεγει πὼς ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἔδωσε τὴν ἴση δωρεὰ σὲ ὅλους, καὶ τοὺς Ἑθνικοὺς καὶ τοὺς Ἰουδαίους (Πράξ. 11, 17). Ὅ,τι ἔχουμε τὸ ὀφείλομε στή χάρη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀκόμη ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ σωθεῖ, πρέπει νὰ ὑποταχθεῖ στό Χριστό. Ὁ ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ἔλεγε· «Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. 1,1) «τοῦ Κυρίου ἡμῶν» (ἄπ.π. σ. 4). Ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἔφερε τὴν καταλλαγὴν μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων (ἄπ.π. Ρωμ. 5, 11). Συμφιλιωθήκαμε μὲ τὸ Θεό. Ἦλθε ἡ εἰρήνη στὸν ἄνθρωπο ἐξαιτίας τοῦ Χριστοῦ. Νά μερικές εὐεργεσίες πού μπορούμε νὰ περιγράψουμε γιὰ τὸν Κύριο Ἰησοῦ.

Ἕνας εἶναι ὁ Κύριός μας

Στή ζωὴ μας Κύριο ἔχουμε τὸ Χριστό. Δέν μπορούμε νὰ δουλεύουμε σὲ δύο κυρίους. «Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεῦειν καὶ μαμωνᾷ» (Ματθ. 6, 24). Πολλοὶ ἀπὸ μᾶς στή ζωὴ μας θέλομε νὰ τὰ ἔχουμε κατὰ καὶ μὲ τὸ Χριστό καὶ μὲ τὸν κόσμο. Ἦ θά εἴμαστε Χριστοῦ ἡτρεῖς ἢ χρηματοῦς, δηλ. θά ἡτρεύουμε τὰ χρήματα. Πράγματι ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού θέλουν νὰ ὀνομάζονται χριστιανοί, πού ἡτρεύουν ἀντὶ γιὰ τὸ Χριστό τὸ μαμωνᾷ. Ὅμως οἱ δύο αὐτοὶ κύριοι εἶναι ἀντίθετοι μεταξύ τους. Ὁ ἕνας, δηλ. ὁ Χριστός, ἴλεγει νὰ μὴν ἀρπάζουμε καὶ νὰ μὴν κληβούμε καὶ νὰ μὴν ἀδικοῦμε, ἐνῶ ὁ ἄλλος ὁ μαμωνᾷς μᾶς προτρέπει νὰ κάνουμε ὅλα αὐτά. Ὁ μαμωνᾷς πολλοὺς φορές ταλαιπωρεῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἐξευτελίζει.

Ἦ ἄλλο σημεῖο. Λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Γαλιάτας ἐπιστολή· «εἰ ἐτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην» (Γαλ. 1, 10). Ἐάν ἄρεσα στοὺς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σᾶς κάνω γνωστόν, ὅτι τό εὐαγγέλιον, τό ὁποῖον ἐκηρύχθηκε ἀπό ἐμέ, δέν εἶναι ἀνθρώπινον, διότι οὔτε τό ἐπῆρα οὔτε τό ἐδιδάχθηκα ἀπό ἀνθρώπους ἀλλήλα δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχετε ἀκούσει, βέβαια, τήν ἀλλήποτε διαγωγὴν μου εἰς τόν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι δηλαδή ὑπερβολικά καταδίωκα τήν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καί τήν πολεμοῦσα. Καί εἶχα μεγαλύτερες προόδους εἰς τόν Ἰουδαϊσμόν ἀπό πολλοῦς συνομηθίκους συμπατριώτας μου, μέ τόν ὑπερβολικόν ζῆλον πού ἔδειχνα διά τās πατρικάς μου παραδόσεις. Ὅταν ὁμως εὐδόκησε ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μέ ξεχώρισε ἀπό τήν κοιλιὰ τῆς μητέρας μου καί μέ ἐκάλεσε διά τῆς χάριτός του, νά ἀποκαλύψῃ μέσα μου τόν Υἱό του, διά νά κηρύττω αὐτόν εἰς τά ἔθνη, ἀμέσως δέν συμβουλεύθηκα ἀνθρώπους, οὔτε ἀνέβηκα εἰς τά Ἱεροσόλυμα πρὸς ἐκείνους πού ἦσαν ἀπόστολοι πρὶν ἀπό ἐμέ, ἀλλ' ἔφυγα εἰς τήν Ἀραβίαν καί πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τήν Δαμασκόν. Ἐπειτα, ὕστερα ἀπό τρία χρόνια, ἀνέβηκα εἰς τά Ἱεροσόλυμα διά νά γνωρίσω τόν Πέτρον καί ἔμεινα κοντά του δέκα πέντε ἡμέρας. **Ἄλλῃν ἀπό τοὺς ἀποστόλους δέν εἶδα παρά τόν Ἰάκωβον, τόν ἀδελφόν τοῦ Κυρίου.**

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀνθρώπους δέ θά ἤμωνα δοῦλος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἀδύνατο νά ἀρέσουμε καί στό Θεό καί στοὺς ἀνθρώπους. Ἐναν Κύριο πρέπει νά ἔχουμε. Ὅποιος ἔχει τό πάθος τῆς ἀνθρωπαρέσκειας, δέν μπορεῖ νά εἶναι καί ὑποταγμένος στό Χριστό. Ὁ κόσμος καί τό φρόνημα τοῦ κόσμου εἶναι τελείως διαφορετικά ἀπό τό φρόνημα τοῦ Θεοῦ. Δέν συμφωνοῦν. Θά ἤμασταν δίψυχοι. Ὅποιος εἶναι χριστιανός καί κάνει τά θελήματα τοῦ κόσμου εἶναι δικασμένος καί δυστυχισμένος.

Ἄλλῃ σημεῖο. Ὁ Κύριος στό διάλογο πού ἔκανε μέ τοὺς Φαρισαίους, πού τόν περιγράφει ὁ Ἰωάννης, λέγει σ' αὐτούς· «Ἔμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ καί τās ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν» (Ἰω. 8, 44). Σεῖς, τοὺς λέγει, ἔχετε πατέρα τό διάβολο καί τίς ἐπιθυμίες του ἐκτελεῖτε. Οἱ Φαρισαῖοι εἶχαν κύριό τους τόν πονηρό. Ἐμεῖς δέ λατρεύουμε κανένα κύριο, παρά μόνο τόν Ἰησοῦ Χριστό. «Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν».

† Ὁ Ἔδεσ. Ἰω.

6 Νοεμβρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ
Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ὁμολογητοῦ (†350),
Λουκά ὁσίου († 800-820), Λεονάρδου ὁσίου.
Ἦχος: γ' – Ἑωθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11 - 19. Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 41 - 56.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Νοεμβρίου, Η' Λουκά.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ' 26 - ν' 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι' 25-37.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Αυτές τίς ημέρες έκυκλοφορήθη από την Ἀποστολική Διακονία καί ὁ τέταρτος τόμος (μηνός Ἀπριλίου) τῆς νέας μνημειώδους σειρᾶς, ἀγιολογικοῦ περιεχομένου, ὑπό τόν τίτλο:

ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΙ ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

πού ἔχει ὡς μοναδικό σκοπό νά παρουσιάσει, στή νεοελληνική γλώσσα, τοὺς βίους τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί τή ζωή τοῦ Χριστοῦ πού ἀποκαλύπτεται μέσα ἀπό τό λόγο, τή διδασκαλία, τό ἦθος, τήν πράξη, τή θεωρία, τή μαρτυρία καί τό μαρτύριο τῶν φίλων τοῦ Θεοῦ.

Τό ἔργο εἶναι γραμμένο ἀπό τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελο, Γενικό Διευθυντή τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καί θά ὀλοκληρωθεῖ σέ 13 τόμους, ἓνα γιά κάθε μήνα τοῦ ἔτους καί ἓνα γιά τήν περίοδο τοῦ Τριωδίου καί τοῦ Πεντηκοσταρίου (σχήμα 17Χ24, ἐξ ὀλοκλήρου σέ τετραχρωμία).

Ζητῆστε τοὺς τέσσερις πρώτους τόμους ἀπό τὰ Βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἢ τηλεφωνῆστε στό 210-7272381, γιά νά σᾶς ἀποσταλοῦν μέ ἀντικαταβολή. Εἶναι ἓνα ἔργο πνευματικῆς οἰκοδομῆς γιά κάθε Ὁρθόδοξο Χριστιανό καί κάθε Ὁρθόδοξη Οἰκογένεια. Τό ἔργο προλογίζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἓνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>